

Budapestre vonatkozó új

Szerző:

Cím:

Forrás:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Idő:

Személy:

Helyszám:

92

Iványi-Grünwald
Béla

"1940"

1940. T. 25.

Meghalt Iványi-Grünwald Béla

Gyásza van a magyar festőművészetnek. Kedden délután meghalt *Iványi-Grünwald Béla*, a századforduló utáni évtizedek egyik legismertebb nevű festőművésze. A művészt néhány nappal ezelőtt érte agyvérzés balatonlellei villájában, ahonnan a budapesti Új Szent János-kórházba szállították, de a gyors orvosi beavatkozás már nem tudott rajta segíteni.

Iványi-Grünwald Béla 1867-ben, Somogy-szobón született. Érdeklődése már kora ifjúságában fordult a festőművészet felé. Előbb Székely Bertalan iskoláját látogatta, majd Münchenben és Párisban járt, amely utóbbi helyen főként Bastien-le-Page hatott rá különösen erősen. Mikor hazajött, Ferenczy Károllyal, Rétyivel és Tormával ő is a nagybányai festőiskola megalapítói között foglalt helyet. Ez a magyar iskola később döntő jelentőséget vívott ki a magyar festőművészet kialakulásában és fejlődésében. *Iványi-Grünwald Béla* egyike volt a legfestőibb érzékű festőművészeknek, aki képeiben kiválóan egyesítette a romantikus elemeket a modern törekvésekkel. Különösen finom romantikájú magyar tájai jelentettek nagy sikert számára, az utóbbi években pedig friss színekben tartott esendéletei keltettek nagy feltűnést. Egyike volt a legfoglalkoztatottabb festőművészeknek és igen sok díjat nyert. Képeit nemcsak a hazai, hanem úgyszólván valamennyi jelentősebb külföldi gyűjteményben megtaláljuk. Ő alapította a kecskeméti művésztelepet, amelyet hosszú időn át vezetett. Temetéséről még nem történt intézkedés.

IVÁNYI-GRÜNWARD BÉLA

Az elhivatott nagy művészek és igazán nagy emberek halálával halt meg. Munkájában jött érte a halál, az őszbe forduló balaton-tájon, a színes, változatos dunántúli vidéken, amit annyira szeretett s amit annyiszor megfestett.

Az utolsó pillanatokig dolgozott ecsetjével, mely anynyi sok szép magyar csodát, a magyar tájak, magyar érzések és a magyar élet anynyi formáját, alakját vetítette vászonra. Nagy művész volt, a szónak nem mindennapi, reklám-értelmében, de igaz, nemes értelmében. A zajló világ mindent elsöprő rohanásában sem feledkezett meg az örök szépségek szolgálatáról s visszavonultsága, a megszentelt elefántesont torony, a művészi *Nagy és Szép* kultuszának mindig ünnepi szentélye maradt. *Párizs*, a művészet örök Mekkája volt első nagy élménye s a századforduló gazdag, fényes művész-Párizsának fényeit, színeit egész életén át magával hordta. *Nagybányán*, a most visszatért magyar Barbizonon, később *Kecskeméten* és *Budapesten* át vezetett útja a hírnév, megbecsülés és igaz művészi értékelés felé, melyben méltó utóda lett *Szinyei Merse Pálnak*, *Pál Lászlónak* és *Mednyánszky Lászlónak*, akik nyomán a magyar impreszionista-naturalista iskola egyik megalapítója és diadalra vivője lett.

Embernek sem volt kisebb, mint művésznek. Akik ismerték, azokat szíve, modorának finom, előkelő eleganciája, egyéniségének nemesége örökre elbűvölte. Halálával nemcsak a magyar művészetet érte pótolhatatlan veszteség, de a régi, úri magyar világ egy emberileg is nagy és értékes tagja hagyott itt bennünket.